

عنوان مقاله:

بازتاب ادب تعلیمی در شعر غنی کشمیری و شاپور تهرانی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات شبه قاره، دوره 13، شماره 40 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

احمد بومری - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سیستان و بلوچستان

عبدالله واثق عباسی - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سیستان و بلوچستان (نویسنده مسئول)

محمد امیر مشهدی - استاد گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

ادبیات تعلیمی هماهنگ ترین نوع ادبی با اخلاق است و به عنوان یکی از گسترده ترین گونه های ادب فارسی، عرصه مضمون پردازی بزرگترین شعرا و نویسندگان اخلاق گرادر هر عصر وزمانی است. شاعران سبک هندی نیز در ترویج فضایل و نهی از رذایل اخلاقی موثر بوده اند. علاوه بر آن بازشناسی شاعران زبان و ادب فارسی در شبه قاره و نیز بازکاوی شعر و اندیشه آنان از اهمیت خاص برخوردار است. از این روی این پژوهش با شیوه توصیفی-تحلیلی بر آن است تا مضامین ادب تعلیمی را در شعر شاپور تهرانی و غنی کشمیری مورد بررسی و مقایسه قرار دهد. نتایج پژوهش حاکی از آن است که هر دو شاعر از طریق اشعار خود توانسته اند اهم مفاهیم تعلیمی مورد نظر خود را به مخاطبان انتقال دهند؛ اما شاپور تهرانی درصد فراوانی بیش تری را در سه زمینه مضامین اخلاقی، عرفانی و فلسفی به خود اختصاص داده است و ظریف ترین نکات اخلاقی را مطرح می کند که امروزه می توان آنها را به عنوان معیارهای اساسی توسعه اخلاقی در جوامع بشری برشمرد. همچنین هر دو شعر را وسیله ای قرار داده اند، تا انسان ها را به سوی سعادت و بیداری وجدان فرا بخوانند. سوال اصلی تحقیق آن است که غنی کشمیری و شاپور تهرانی تا چه اندازه در آثار خود به بیان آموزه های اخلاقی و تربیتی پرداخته اند؟

کلمات کلیدی:

ادبیات تعلیمی، مضامین اخلاقی و عرفانی، شاپور تهرانی، غنی کشمیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1222126>

